GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

L’acomplexament lingüístic.

Opinió | 01/05/2007 | 13:24

Els catalans renunciem a parlar en la nostra llengua fins i tot dintre dels Països Catalans.

Víctor Alexandre
N’hi hauria prou que els catalans reflexionéssim una mica sobre el nostre comportament lingüístic quan viatgem a altres territoris per adonar-nos del grau d’acomplexament que traspuem.

No fa gaire, en una estada a l’illa de Sardenya, vaig poder constatar que eren majoria els catalans que utilitzaven l’espanyol per parlar amb els nadius. En cap moment no s’aturaven a pensar que els nadius no en sabien, d’espanyol. Sense cap racionalització prèvia, donant per descomptat que el català els sonaria a xinès, s’adreçaven als cambrers dels bars i restaurants sards en un espanyol de pa sucat amb oli. Paradoxalment, quan, els cambrers els preguntaven: “Són espanyols, oi?”, els catalans, contrariats, contestaven amb orgull: “No, no.

Nosaltres som catalans.” Convençuts d’haver fet així un acte d’afirmació nacional, cap d’ells no s’adonava del desconcert que aquesta resposta creava en l’interlocutor. Si eren catalans, pensava el cambrer, per què no li parlaven en català? No són totes dues, català i italià, llengües llatines, filles, per tant, d’un mateix tronc lingüístic?

Aquest complex d’inferioritat lingüística, que fa que molts catalans desertin de la seva llengua i usin l’espanyol cada cop que parlen amb estrangers, em va recordar l’anècdota protagonitzada per un periodista barceloní que, renunciant sistemàticament al català, i adreçant-se en espanyol a un polític estranger que no coneixia cap de les dues llengües, va ser amonestat pel president Pujol per la seva incoherència davant les càmeres de televisió.

A Sardenya, però, en vaig veure de més grosses. Per exemple la d’aquells catalans universals que, davant la mirada pensativa del cambrer, demanaven un tenedor, una manzanilla i una servilleta sense adonar-se que haurien estat ràpidament atesos si s’haguessin expressat en català, ja que, ves per on, forquilla (forchetta), camamilla (camomilla) i tovalló (tovagiolo) són paraules gairebé idèntiques en italià.

Va ser en un restaurant de l’Alguer, això no obstant, on un cambrer jove, d’uns 28 anys, visiblement ofès, va avergonyir uns catalans demanant-los que li parlessin en català: “A l’Alguer parlem català”, els va informar. No entenia, i tenia raó, que els catalans renunciem a parlar en la nostra llengua fins i tot dintre dels Països Catalans.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/2146-lacomplexament-linguistic.htm